

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/251/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211390
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812211390.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa I. G. Z., s.r.o. so sídlom N., A. 5, L.: XX XXX XXX zastúpeného Advokátskou kanceláriou H. G., s.r.o., so sídlom N., A. X proti odporkyni L. O., bytom A., Y. Y. XC/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu R. D. C., IČO: XX XXX XXX, so sídlom A., D.. U., zastúpeného M.. V. Y., advokátom so sídlom U., J. G. X/A, U., o zaplatenie 1775,06 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. mája 2014 č. k. 9C/76/2013-102 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa splatnosti istiny s príslušenstvom **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z m e ň u j e** tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 283,32 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č. ú. : XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, vedeného v H. banke a.s. do X dní.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi sumu 290,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.07.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.08.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.09.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.10.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.11.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.12.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.01.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.02.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.03.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.04.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.05.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 20,75 eur od 11.06.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 41,50 eur od 11.07.2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti konanie zastavil. Ďalej rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 89,07 eur, ktorého vrátenie vykoná po právoplatnosti rozhodnutia príslušný daňový úrad. Navrhovateľovi uložil povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 421,24 eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporkyňa uzatvorila dňa 31.8.2005 so Z. v ktorej sa sporiteľňa zaviazala poskytnúť odporkyni úver vo výške 23 000,- Sk - 763,46 eur, a to jednorazovo a bezhotovostne. Odporkyňa úver čerpala v plnej výške dňa 31.8.2005. Odporkyňa sa v zmluve zaviazala splatiť dohodnutý úrok 17,30 % ročne, úroková sadzba bola určená ako pevná až do konečnej splatnosti úrokov. V zmysle zmluvy bola odporkyňa povinná úver splácať v mesačných splátkach vo výške 625 Sk - 20,75 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10.9.2005 a posledná 10.8.2010. Odporkyňa uhradila 120 eur. I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojim

charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňa podpísala navrhovateľovi vo formulári pripravenú a jeho povereným zamestnancom vyplnenú listinu označenú ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku č.1.27, súd uvedený právny úkon uznania záväzku považoval za neplatný, a to pre jeho neurčitosť podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Neurčitosť uznania záväzku spôsobuje celkom nejednoznačný odkaz na bližšie nešpecifikovanú na istinu vo výške 1375,15 eur, hoci je zrejmé, že právnym dôvodom záväzku nebolo len zaplatenie istiny, ale aj úroku a rôznych v uznaní záväzku bližšie nešpecifikovaných poplatkov. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Splátky úveru boli splatné vždy k 10.dňu v mesiaci, nepremičané sú splátky splatné v období troch rokov pred podaním návrhu, počnúc od 10.6.2009 do konečnej splatnosti, t.j. do 10.8.2010. Ide o 15 splátok t.j. celkom splátky vo výške 290,50 eur. Súd preto priznal navrhovateľovi len tieto nepremičané splátky s príslušným zmluvným úrokom a úrokom z omeškania. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavil s poukazom na späťvzatie návrhu navrhovateľom. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 106,5 eur. Keďže súd konanie v časti zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom pred prvým pojednávaním, súd podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“), rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 89,07 eur vypočítaného z časti návrhu, ktorý bol vzatý späť / 1484,56 eur/. Zároveň v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení súd priznal z každej jednotlivkej splátky úrok z omeškania vo výške úrokovej sadzby platnej ku dňu splatnosti každej splátky, a to až do zaplatenia. Za dôvodný považoval súd aj nárok navrhovateľa na zmluvný úrok 17,30 % ročne zo žalovanej sumy, ktorý uplatňuje navrhovateľ v jednotlivých splátkach a ktorý je odplatom za poskytnutie úveru, teda podľa názoru súdu patrí po dobu trvania zmluvy (táto doteraz nie je vypovedaná, ani od nej navrhovateľ ani jeho právni predchodcovia neodstúpili) a splácania úveru. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení čiastkového rozhodnutia, ktorým sa konanie aj v časti späťvzatej končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom však na vyjadrenie vedľajšieho účastníka je možné konštatovať, že právo navrhovateľa na zaplatenie v návrhu uvedenej sumy bolo premlčané. V konaní mali účastníci čiastočný úspech, avšak prevažne úspešní boli odporkyňa a vedľajší účastník. Vzhľadom na pôvodne žalovanú sumu 1775.06 eur a sumu priznanú súdom 290,50 eur, by predstavoval neúspech navrhovateľa, v prípade že by nezobral návrh včasti späť 83,63 % a úspech 16,37 %, čo znamená, že navrhovateľ bol prevažne neúspešný, neúspech 67,26 %. Tomuto neúspechu naopak zodpovedá čistý úspech odporkyne a vedľajšieho účastníka, v rozsahu 67,26 %, neúspešní bola teda v pomerne nepatrnej časti, preto súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý trovy uplatnil v celom rozsahu, 421,24 eur. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka vznikli trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 1775,06 eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1,2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje 81,33 eur, pričom ide o úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 81,33 eur + režijný paušál 7,81 eur, písomné vyjadrenie z 28.10.2013 81,33 eur + režijný paušál 7,81 eur, písomné vyjadrenie zo 7.5.5.2014 81,33 eur + režijný paušál 7,81 eur spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú v sume sú 267,65 eur + 20% DPH 17,87 eur. Ďalej vznikli JUDr. Y. trovy z titulu náhrady cestovného § 15 písm. a/ vyhlášky za cestu z U. - C. na pojednávanie 13.11.2013 a späť motorovým vozidlom S. spotreba 7 litrov benzínu N na 100 km, šlo o účelné využitie motorového vozidla, spolu s úsporou času, spolu s cestovným a náhradou za stratu času, keďže oznámenie o odročení predmetného pojednávania bolo právnomu zástupcovi zo strany súdu oznámené, až keď sa už nachádzal na ceste na pojednávanie v C.. Uplatnil náhradu cestovného a náhradu za stratu času dňa 13.11.2013 len na tento úsek vo výške 57,6 eur (ako náhradu cestovného za 200 km pri základnej náhrade 0,183 eur a spotrebe 7 l/100 km, cene za liter paliva 1,5 eur), a za stratu času za šesť začatých polhodín (6x 13,02 eur) teda 78,12, spolu 135,72 eur, túto náhradu mu súd priznal.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a odporkyňa.

Navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti v ktorej súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že v prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva a poukázal na to, že nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základne právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR. Zdôraznil, že na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 O.s.p. a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vždy skúmať. Vedľajší účastník - F.a - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Je zrejmé, že na to aby združenie mohlo napĺňať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou ako aj personálnou základňou minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov. Mal za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné. Zdôraznil, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav a vôľu odporcu, pričom nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Mal za to, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní bolo nadbytočné, účelové a nevhodné a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 107,25 eur.

Odporkyňa podala odvolanie proti výroku rozsudku o splatnosti istiny s príslušenstvom. Dôvodila, že je nezamestnaná, je vedená na úrade práce, poberá hmotnú núdzu a má 14 ročnú školopovinnú dcéru. Pokiaľ sa zamestná, je ochotná splácať pohľadávku navrhovateľa.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,58 eur. Uviedol, že podanie vedľajšieho účastníka, týkajúce sa určitého súdneho konania za účelom ich efektívnosti nie je možné vypracovať bez kvalifikovanej analýzy veci, ktorej zodpovedá vysokoškolské právnické vzdelanie. Bez ohľadu na predpoklad hmotno-právnych poznatkov združenia zriadeného na ochranu spotrebiteľa je v občianskom súdnom konaní potrebná schopnosť procesno-právneho uplatnenia hmotného práva. Vedľajší účastník nemôže obdržať relevantné podklady zo strany súdu bez vstupu do súdneho konania za účelom posúdenia dôvodnosti žalobného nároku. K vyčísleniu trov konania a ich špecifikácií dochádza až pri učenom odôvodnenom písomnom podaní ako reakcie na uplatňovaný nárok, resp. po meritórnem rozhodnutí vo veci. Je preto nedôvodné z uvedeného usudzovať účelovosť a nevhodnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Mal za to, že jeho vstup do konania bol opodstatnený, pretože prvostupňový súd konanie v prevažnej časti zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby navrhovateľom po jeho vstupe do konania a po prednesení argumentácie obsiahnutej v písomnom vyjadrení zo dňa 23.10.2013, ktoré bolo účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Treba vziať do úvahy, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci v prevažnej časti úspešný, v dôsledku jeho aktivity a teda z hľadiska jeho samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa sú trovy konania, náhradu, ktorých požaduje, objektívne, účelné. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov jeho združením na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom spore vyplýva z nálezov ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05. Predmetom jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, ktorý napĺňa aj tým, že v súlade s platnými právnymi predpismi vstupuje na stranu žalovaných spotrebiteľov na ich podporu v súdnych konaniach. V konaní mu vznikli trovy z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom, a preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď mu náhradu trov konania priznal.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne a vedľajšieho účastníka navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa splatnosti istiny s príslušenstvom ako vecne

správny potvrdil a rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania zmenil v zmysle podaného odvolania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (v časti týkajúcej sa splatnosti istiny s príslušenstvom a vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné a odvolanie odporkyne dôvodné nie je.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie aj jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Hľadiskami pre úvahu súdu, či má byť odporkyni, ktorej platobnú povinnosť určil, priznaná výhoda splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť odporkyne, ale aj konanie prejavované v snahe o plnenie záväzku, možnosť navrhovateľa domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, ďalej sociálne pomery povinného, ale súčasne je potrebné prihliadať aj na výšku uloženej povinnosti a záujmy oprávneného.

Predmetom preskúmvacieho konania odvolacím súdom je rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa splatnosti žalovanej istiny 290,50 eur s priznanými úrokmi, t.j. s príslušenstvom. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa (veriteľ) a odporkyňa (dlžník) uzatvorili dňa 31.08.2005 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver vo výške 763,46 eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 20,75 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10.09.2005 a posledná 10.08.2010. Odporkyňa uhradila na úvere celkovo sumu 120 eur. Odporkyňa na viaceré výzvy zo strany právneho predchodcu navrhovateľa nereagovala, svoju povinnosť zo zmluvy o úvere riadne neplnila, pričom ku dňu podania žaloby predstavoval jej dlh na úvere sumu 1305,15 eur, zmluvné úroky vo výške 154,79 eur a úroky z omeškania vo výške 315,12 eur. Po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka navrhovateľ zbral návrh v časti istiny vo výške 1484,56 eur s príslušenstvom späť a žiadal zaviazat odporkyňu na zaplatenie 14-tich nepremičaných splátok v celkovej výške 290,50 eur spolu s príslušenstvom. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku navrhovateľovi sumu 290,50 eur spolu s úrokom z omeškania podrobne špecifikovaným v petite výroku napadnutého rozsudku. Vo zvyšnej časti pokiaľ ide o uplatnenú istinu 1484,56 eur s úrokom z omeškania podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom.

Z odvolania odporkyne vyplýva, že vzhľadom na jej nepriaznivú finančnú situáciu, keď je nezamestnaná a má jednu vyživovaciu povinnosť, žiadala o povolenie splácať navrhovateľovi súdom priznanú istinu v splátkach a to až potom čo sa zamestná. Vzhľadom na čas od kedy bol podaný návrh navrhovateľa na začatie konania (dňa 29.06.2012) a čas kedy súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol, mala možnosť odporkyňa svoju snahu a záujem vec vysporiadať s navrhovateľom, preukázať tým, že mohla priebežne dlh splácať v splátkach aspoň v takej výške, ktorá by bola primeraná jej finančným možnostiam, prípadne uzavrela dohodu s navrhovateľom o splácaní zostatku pôžičky. Je potrebné poukázať na to, že zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa ešte dňa 31.08.2005 pričom v zmysle zmluvy o pôžičke mala odporkyňa splácať mesačné splátky vo výške 20,75 eur, ktoré odporkyňa pravidelne nesplácala, doposiaľ zaplatila na poskytnutom úvere vo výške 763,46 eur len sumu 120 eur. Súd musí prihliadať nielen na pomery odporkyne ale aj na záujmy navrhovateľa. Za danej situácie podľa názoru odvolacieho súdu neboli dôvody pre povolenie splátok.

Z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa splatnosti istiny s príslušenstvom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Ďalším predmetom preskúmania odvolacím súdom bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa o uložení povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 421,24 eur spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok, alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd prvého stupňa založil napadnutú výrokovú časť rozsudku o náhrade trov konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na tom právnom názore, že odporkyňa a vedľajší účastník boli neúspešní v pomerne nepatrnej časti - v rozsahu 67,26 % a preto súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v celom rozsahu t. j. vo výške 421,24 eur.

Odvolačný súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o výške náhrady trov konania za nesprávne.

Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, odvolací súd tieto odvolacie námietky navrhovateľa považoval za neopodstatnené. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická, alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, čl. 47 ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v písomných podaniach zo dňa 23.10.2013 a 07.05.2014 sa podrobne vyjadril k podanému návrhu a právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa však nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa v časti priznania výšky náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorú náhradu mu súd prvého stupňa priznal v súlade s ust. § 142 ods. 3 O.s.p. v celom rozsahu s poukazom na neúspech vedľajšieho účastníka v konaní v napadnutej časti. V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporkyňi zaplata sumy 1775,06 eur s príslušenstvom. V časti o zaplata sumy 1484,56 eur s príslušenstvom zobrať navrhovateľ návrh späť a v zostávajúcej časti - o zaplata sumy 290,50 eur bol navrhovateľ úspešný. Pokiaľ ide o späťvzatie návrhu v časti o zaplata sumy 1484,56 eur, v tejto časti navrhovateľ zaviniť zastavenie konania. Vzhľadom na pôvodne žalovanú sumu 1775,06 eur a sumu priznanú súdom 290,50 eur, predstavuje neúspech navrhovateľa (s prihliadnutím na zastavenie konania zavinením navrhovateľa v časti o zaplata sumy 1484,56 eur) 83,63 % a úspech 16,37 %, čo znamená, že odporkyňa a vedľajší účastník boli úspešní v pomernej časti v rozsahu 67,26 %. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka vznikli trovy konania za tri úkony právnej služby z hodnoty sporu 1775,06 eur podľa § 10 ods. 1, 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, odmena za jeden úkon právnej pomoci á 81,33 eur. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia + režijný paušál 7,81 eur, písomné vyjadrenie z 28.10.2013 á 81,33 eur + režijný paušál 7,81 eur, písomne vyjadrenie zo dňa 07.05.2014 á 81,33 eur + režijný paušál 7,81 eur, t.j. spolu 267,65 eur + 20 % DPH 17,87 eur. Ďalej mu patrí náhrada cestovného podľa § 15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. za cestu z U. - C. na pojednávanie dňa 13.11.2013 a späť motorovým vozidlom VW B. evid. č. LC XXX AO, spotreba 7 L benzínu na 100 km, cena paliva za 1L - 1,50 eur, t.j. náhrada 57,60 eur, náhrada za stratu času 6 začatých polhodín x 13,02 eur, t.j. 78,12 eur. Trovy právneho zastúpenia celkom predstavujú 421,24 eur, z toho 67,26 % predstavuje sumu 283,32 eur. Za danej procesnej situácie potom odvolací súd podľa § 142 ods.2 O.s.p. zaviazal navrhovateľa na zaplata pomernej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 283,32 eur.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom podľa § 220 O.s.p. zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 O.s.p tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania vzhľadom na ich čiastočný úspech a neúspech v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uznesenie odvolanie nie je prípustné.